

[Morten Lange.]

at man vil gå over De Forenede Nationer, hvilket jeg i og for sig kun har sympati for, skal også dette arbejde forberedes. Det er dog kendt, at næsten alle nationer kommer til De Forenede Nationer med deres standpunkter gjort mere eller mindre klar i en masse sager. Det er dog kendt, at skal man nå resultater i De Forenede Nationer i samarbejde med andre nationer, så kræver det forberedelser, så kræver det forhandlinger forud for møderne, så kræver det en hel række foranstaltninger, inden der kommer noget godt ud af det, og det er jo netop foranstaltninger af denne type, som man meget vel kan lægge i det dagsordensforslag, som vi her har stillet. Det forekommer mig, at skal man nå resultater af den art og også nå dem gennem De Forenede Nationer, så sker det netop ved, at bl. a. Danmark i de forsamlinger, hvor vi har lejlighed til at have samråd med andre nationer, tager denne sag op og presser dem så langt, som de kan, og der er dog talrige steder, hvor vi møder de nationer, der til sin tid skal afgøre sagen.

Jeg synes, at dagsordensforslaget i den forelagte form giver regeringen en ganske udmærket baggrund for at føre et sådant arbejde igennem, og derfor synes jeg, at den højtærede udenrigsministers afvisning af det unægtelig hviler på et overordentlig spinkelt grundlag.

Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen var åbenbart ganske særdeles vred på mig og på mit parti, fordi vi havde stillet dette dagsordensforslag. Jeg må sige om det indlæg, det ærede medlem kom med i denne sag, at det forekom mig at være noget i retning af, at man ønskede at skyde med salt-hagl, og i den anledning tog man de store kanoner frem, men disse forskellige former for skyts svarer ikke ret godt til hinanden.

Der blev anket over, at socialistisk folkeparti på denne måde førte den lille politik. Det forekom mig, at det indlæg, det ærede medlem hr. Frode Jakobsen kom med, bar et overordentlig kraftigt præg af, at det netop var den lille politik, der blev kørt frem. Men lad nu gå med det. Der var ikke tale om — og det tror jeg enhver, der hørte mit indlæg her i går, vil være i stand til at forstå — at vi faldt

Sydafrika-aktionen i ryggen; det vil ikke kunne fremgå af noget som helst af det, jeg sagde i går, hverken af formen eller af indholdet. Det er heller ikke rigtigt at komme og påstå, at det er små partipolitiske fiduser, der har ført os til at stille et forslag, som i hele sit indhold ligger uhyre nær ved den politiske linje, som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen selv går ind for, og som jeg ikke kan se er et radikalt brud med det, som den højtærede udenrigsminister her har fortalt os. Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen mente ikke, at vi efter dette kunne behandles som andre medlemmer i denne sal. Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen må nu nok hellere gøre endnu nogle forsøg, før han måske alligevel i den sidste ende vænner sig til, at det nok er det rigtigste at behandle os som andre medlemmer.

Om selve dagsordensforslagets indhold og dets forhold til underskriftindsamlingen må jeg sige, at det er virkelig en ejendommelig konklusion at drage, at en række folketingsmænd med deres underskrift over for befolkningen har anbefalet en aktion, og at man så derefter intet foretager sig, at det så derefter er absolut slut med, hvad der kan foretages i denne sag. En sådan bastning af initiativet må jeg anse for at være ukorrekt, men jeg må gentage min motivering fra i går: folketinget har rimelig grund til også at gøre det storpolitiske perspektiv klart, og vort forslag gør ikke andet. Vi synes, det er en rimelig fortsættelse af de initiativer, der allerede er taget, og en beskedne fortsættelse, hvis folketinget også trækker de storpolitiske perspektiver op på den beskedne og overordentlig forbeholdne måde, som vi har foreslået.

Kai Moltke: Jeg har kun nogle korte bemærkninger til det ærede medlem hr. Frode Jakobsen. Det var jo heldigvis sådan i FN-delegationen, at der var synspunkter, som vi var temmelig enige om, og nogle af de grundsynspunkter, som gik ind i diskussionen, var jo, at Danmark skulle stræbe i retning af, at De Forenede Nationer blev en verdensomfattende organisation. Vi havde netop det kildne spørgsmål om Kinas optagelse i De Forenede Nationer,